

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 3 i 5.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 303
Novembre
desembre
2012

*La vall de Querol amb el pont de ferrocarril i els pics
de Fontnegra i de Fontfreda al fons.*
Foto de Mingo Padró.

3 novembre — Excursió del Grup Veterà fent la via ferrada de la Morera de Montsant (Priorat).

9 novembre — Conferència «Els primers pagesos: el Neolític» per Anna Gómez.

11 novembre — Excursió: Banyoles, Serinyà i Besalú (Pla de l'Estany), amb sortida del Parador a les 7 h.

18 novembre — Excursió matinal literària al Castell de Pera i Marquet de les Roques (Sant Llorenç del Munt), amb sortida del Parador a les 7.30 h.

24 i 25 novembre — Col·locació del Pessebre al Puigneulós (Alt Empordà).

2 desembre — Excursió matinal a l'aqüeducte de can Canaletes (Collserola), amb sortida del Parador a les 7.30 h.

14 desembre — Conferència «Pràctiques funeràries i megalitisme» per Annabel Ortiz i Maria Bofill.

15 desembre — Excursió del Grup Veterà al cim del Comabona (Berguedà).

16 desembre — Excursió: coll de C.Maçana, Sant Pau de Guàrdia i la Pobla de Claramunt (Anoia), amb sortida del Parador a les 7 h.

16 desembre — Excursió matinal a la font de les Rovires i a Montmany de Pallegà (Ordal), amb sortida del Parador a les 7.30 h.

11 gener 2013 — Conferència «Els pagesos consolidats: primera edat dels metalls» per Miquel Molist.

13 gener — Excursió pels dòlmens d'Espolla (Alt Empordà), amb sortida del Parador a les 7 h.

20 gener — Excursió matinal al Puig de les Agulles i la Morella (Garraf), amb sortida del Parador a les 7.30 h.

26 gener — Excursió del Grup Veterà al cim del Bassegoda (Garrotxa).

Informació: si no s'especifica el contrari, les conferències tenen lloc els divendres a les 8 del vespre al local de la SEAS, i les excursions tenen la seva sortida des del Parador. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits). Les excursions del Grup Veterà tenen horaris de sortida variables.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

FLORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

RECONeixEMENT

El 15 de setembre es va celebrar el tradicional sopar de motxilla que obre la temporada excursionista després del període estival. La Sala Piquet s'havia engalanat amb les fotografies del concurs de la SEAS i hom gaudia dels instants perpetuats per les càmeres tot cercant-ne la millor. El pati del Roure de l'Ateneu s'anava omplint de comensals que, de motxilles, bosses i senalles, anaven traient menges prou sofisticades, més pròpies d'un sopar d'amics, que d'un sopar de campanya.

Després d'haver menjat, begut i xerrat, la Romi desgranà el reguitzell d'activitats programades per a aquest nou període, que trobareu al web de l'entitat; també es va procedir a la votació popular de la millor fotografia i el corresponent lliurament de premis, dels quals trobareu informació detallada en una altra secció d'aquest mateix butlletí. Del que no parlava aquest butlletí és d'un audiovisual i d'una cadira. Sí, sí, ho heu entès perfectament, ens referim a l'audiovisual que amb un escuri-polós zel i secretisme li havien preparat els companys de la junta de la SEAS. Un audiovisual ordit de complicitats que vessava reconeixement i gratitud, molta, moltíssima gratitud per la feina feta durant setze anys al front de l'entitat. Hores d'ara segurament

Ceràmica realitzada per Carme Malaret.

tothom ha descobert que ens referim al nostre amic Jordi Gironès. Encara no s'havia recuperat de l'estat de xoc d'aquesta primera onada apassionada que li va arribar la segona en forma de cadira, una cadira cuita als fogons de la Carme Malaret a instàncies de la junta. El títol de la peça és *Cadeira viscuda* i com explica la Carme: «La cadira del Jordi és robusta, sense massa asimetries i amb un respallier compartimentat per a emmagatzemar i ordenar les vivències que es representen amb petits trossets de fang de gran contingut». En definitiva, va ser un acte emotiu, molt emotiu, i sinó que li preguntin a la Fina, la seva dona.

Des d'aquesta taula de redacció, a la qual pertany des de fa molt de temps, celebrem aquesta iniciativa de la junta i ens adherim a aquest merescut reconeixement.

EL QUEROL, UN RIU EN DISPUTA

Mingo Padró

L'aigua com a element bàsic de la natura és un tema que des de sempre ha interessat els excursionistes i la SEAS no n'és una excepció; ho prova el fet que ja siguin tres els cicles de conferències que s'hi han dedicat: «L'aigua a Catalunya» en la temporada 2000-2001, «Els nostres rius» en el 2005-2006 i «L'aigua com a font de riquesa» en l'actual 2011-2012. També s'hi han dedicat conferències d'altres cicles, com per exemple les que parlaven de l'aigua dins del cicle «Ecologia i medi ambient» en la temporada 1992-1993.

L'aigua és un bé fonamental per a la vida i per a l'activitat humana, però també és un bé escàs. Les creixents necessitats d'aigua per l'augment de la població i per l'estil de vida actual fan que el seu valor sigui cada vegada més gran. El títol que en Narcís Prat va donar a la conferència que inaugurava el cicle «L'aigua a Catalunya» era prou significatiu: «L'aigua, or negre del segle XXI».

En aquest context, i amb l'agreujant del període de sequera que havia començat l'any 2006, esclata a la Cerdanya, en la primavera de 2008, un conflicte pel repartiment de

El riu de la discòrdia. Foto de Mingo Padró.

l'aigua del riu Querol que enfronta el municipi de la Tor de Querol (*La-tour-de-Carol*), en el qual s'afegeixen la resta de municipis francesos de la vall del Querol, per un costat, i l'Ajuntament de Puigcerdà i altres municipis de la Baixa Cerdanya, per l'altre.

El riu Querol, Carol segons la nomenclatura francesa, és un afluent del Segre que neix a l'estany de Lanós on recull les aigües del vessant occidental del massís del Carlit. Més avall rep les aigües que vénen de la vall de Campcardós, entre la serra de Font Freda i el massís del Puigpedrós. El riu continua el seu curs per l'antiga vall glacial fins obrir-se a la plana de la Cerdanya entre Enveig i Puigcerdà; en aquest punt el riu passa a anomenar-se Aravó.

Per veure els antecedents d'aquest conflicte hem d'anar molts

La sèquia de Puigcerdà. Foto de M.Padró.

segles enrere, fins al temps de la fundació de la vila de Puigcerdà, l'any 1177. Era necessària una fortificació que pogués defensar la població de les freqüents incursions armades que venien de l'Arieja i del Conflent. La posició ideal era l'anomenat *Podium Ceretanum*, la resta de la morena glacial de la vall del Querol. Un lloc estratègicament situat que dominava el pas cap al coll de Pimorent i cap al coll de la Perxa, i un excel·lent punt de guaita de tota la Cerdanya.

La posició enlairada dificultava l'abastament d'aigua a la vila, per això es van construir l'estany i la sèquia que l'alimentava. Per salvar el desnivell es va haver de fer la captació del riu Querol, molt més senzilla que la del Segre, entre els llogarrets de Quers i Riutés, uns quants quilòmetres aigües amunt. No coneixem amb exactitud l'any de la construcció, però l'estany està documentat des de l'any 1260 i la sèquia des del 1310.

Uns quants segles després, la signatura de la Pau dels Pirineus, el novembre de 1659, fet totalment d'esquena a qualsevol organisme de govern de Catalunya, va significar la cessió a la corona francesa del Capcir, el Conflent, el Vallespir i la meitat de la Cerdanya.

La línia de la frontera, que hauria d'haver quedat marcada per la divisòria d'aigües, no la va seguir en aquest cas, perquè els francesos es van voler assegurar el control del pas cap a l'Arieja pel coll de Pimorent; així, la vall del Querol, i per tant la captació d'aigua i la major part de la sèquia, quedaven en un costat de la frontera i l'estany i Puigcerdà en l'altre.

Tot el que feia referència a l'ús transfronterer de l'aigua va quedar regulat pel tractat que va ser signat a Baiona l'any 1866 i pel Reglament d'ús de les aigües del Canal signat dos anys després. En un dels seus punts s'atribuïa la propietat íntegra de l'ara anomenat Canal Internacional a la Vila de Puigcerdà.

Les eleccions municipals franceses del mes de març de 2008 provoquen un canvi en l'Ajuntament de la Tor. El nou equip municipal prepara un estudi de la distribució de l'ús de l'aigua captada del Querol. Segons els seus càlculs menys d'una quarta part d'aquesta aigua era aprofitada per la part francesa.

El sentiment que impulsa aquest estudi i les accions posteriors està

Captació de la sèquia de Puigcerdà. Foto de Mingo Padró.

exactament definit en la frase d'un article dedicat a aquest conflicte, publicat en el número 50 de *La Roufaque/La Rufaca*, butlletí municipal de La Tor de Querol, escrit íntegrament en francès, en el qual es diu textualment: «En el curs dels anys, durant el darrer segle, Espanya ha practicat la política del fet consumat per captar el màxim d'aigua possible, conscient que l'aigua constituirà la principal riquesa del proper segle. Fins ara les autoritats franceses havien deixat fer».

Aquest estudi es presenta a les autoritats i els organismes francesos i internacionals competents en el tema de l'aigua, inclosos el ministeri francès de Medi Ambient i la Comissió Europea de Medi Ambient. La llista és llarga: Conseil Général des Pyrénées Orientales, Préfet, Sous-préfet, Direction Départementale de l'Agriculture et de la Forêt, Office National de l'Eau et des Milieux Aquatiques, Parc Naturel Régional

des Pyrénées Catalanes, Contrat Rivière du Bassin Versant du Segre, també s'informa a la Confederación Hidrográfica del Ebro.

Durant el mes d'octubre, l'Ajuntament de la Tor de Querol rep la visita dels representants dels organismes francesos encapçalats per l'ambaixador de França a Espanya, per ser informats directament dels greuges.

L'assumpte salta a la llum pública quan en el número 36 de *La Rufaca* de novembre de 2008 es publica un resum de l'informe.

Un mes més tard, l'alcalde de Puigcerdà com a president de la Comissió Internacional del Canal de Puigcerdà, fa arribar la seva resposta a tots els habitants de La Tor de Querol i Enveig, on es rebaten tots els punts de l'informe que fan referència a la sèquia de Puigcerdà.

La reacció a la bustiada feta per l'Ajuntament de Puigcerdà és la publicació en el número 37 de *La Rufaca*, gener de 2009, de la contrarèplica amb còpia de les parts dels documents en què es basen les reclamacions.

Una segona rèplica arriba immediatament a les bústies del costat sota administració francesa, acusant l'Ajuntament de La Tor de Querol d'actuar de mala fe, i de dir mitges veritats ja que el seus arguments es basen només en parts molt puntuals dels documents i no en la totalitat.

Enmig de tot aquest rebombori dialèctic, hi ha accions directes com

l'entrada, per una i altra part, en les instal·lacions de captació d'aigua per manipular les comportes d'entrada d'aigua al canal.

Els greuges respecte a la sèquia de Puigcerdà vénen del desigual repartiment de l'aigua entre el riu i el canal que en temps de sequera fa que el riu no arribi a portar un cabal ecològic mínim, i que la disponibilitat d'aigua per als pobles sota l'administració catalana sigui superior a la dels pobles administrativament francesos. Acusen Puigcerdà d'haver modificat la llera del riu l'any 1994 per afavorir el desviament de l'aigua cap al canal, i d'aprofitar les obres de millora de la canalització, per instal·lar una canonada soterrada que porta 135 litres per segon, sense interrupció, a la planta potabilitzadora de Puigcerdà, mentre que, segons els tractats, el repartiment hauria de ser a parts iguals; és a dir, dotze hores per a cadascuna de les parts. També al·leguen la supressió unilateral de 44 de les 148 comportes per al reg que el Tractat de Baiona preveia en territori francès. Encara hi ha una reivindicació que no és a la llista publicada a *La Rufaca*, es tracta d'exigir el pagament d'un cànon per a l'ús de l'aigua captada dins del territori francès.

Puigcerdà replica que la llera del riu no va ser modificada, sinó que solament es van treure unes roques que s'havien després i que dificultaven l'entrada d'aigua al

Derivació cap al canal de Ger. Foto de Mingo Padró.

canal. Que la canonada soterrada es va fer per compensar la pèrdua de secció entre el canal original i les peces prefabricades de formigó del canal actual, i que la capacitat de la canonada està molt per sota dels 135 litres per segon que diu La Tor. Per clarificar aquest punt s'ha col·locat un panell a la part exterior de la caseta de captació, on es llegeix en temps real i permanentment el cabal que passa pel tub soterrat. Que els tractats garanteixen a Puigcerdà un cabal de 300 litres per segon i, si l'aigua captada en les dotze hores que li pertoquen no arriba a aquest mínim, té dret a més hores de captació fins assolir aquest mínim en detriment dels pobles francesos. I pel que fa referència a la supressió de comportes de reg que, el Tractat de Baiona marca la quantitat màxima, però no exigeix un mínim de boques de reg, i que s'han eliminat només les que no es feien servir i amb el consentiment

de totes les parts implicades. Afegint que abans de reclamar a Puigcerdà el que ha de fer La Tor és posar ordre a les moltes captacions irregulars d'aigua que s'han fet aigües amunt de la presa d'aigua del canal, inexistents en el moment de la signatura del tractat, modificant les condicions hidrològiques del riu.

Un segon canal entra en la discussió, es tracta del canal de Ger, construït a final del segle XIX per portar aigua per al reg dels pobles de la solana de la Baixa Cerdanya i que és captada a la Vinyola, molt a prop de la frontera, però encara en territori francès. Segons La Tor, la construcció d'una resclosa de ciment deriva la major part de l'aigua cap al canal i deixa pràcticament eixut el riu, a més de no permetre el funcionament de la nova depuradora, situada dos-cents metres aigües avall de la presa i que havia d'entrar en servei a finals de l'any 2009. La comunitat de regants del Canal de la Solana de Ger, nega que la sèquia agafi més aigua de la que estableix la concessió, i pel que fa a la cimentació de la presa d'aigua, s'ha fet per reparar les destrosses causades pels aiguats dels darrers anys i amb tots els permisos de les autoritats franceses.

El tercer punt és la captació irregular de l'aigua dels rius Tort i Tartarès, afluents del Querol, per part dels municipis de Guils i Ger. El tractat de Baiona prohibeix la capta-

ció de l'aigua del Tartarès, i estableix que no hi pot haver cap captació de les aigües del Tort a menys de 550 metres de la línia marcada per les fites de frontera 440 i 441. Segons La Tor, des de l'any 2006 s'han fet nombroses preses d'aigua en tots dos rius, incloent-ne una en el riu Tort a només 80 metres de la frontera.

Amb el final de la sequera i el traspàs de l'afer a més altes instàncies, les aigües es calmen, i es pot inaugurar sense problemes l'estació depuradora.

El darrer capítol, per ara, és la discussió de l'assumpte dins de la 39a Reunió Plenària de la Comissió Internacional dels Pirineus, que se celebra a Madrid el dies 6 i 7 de juny de 2011, en la qual es confirmen les discrepàncies entre les dues parts. L'únic punt d'acord és la necessitat de crear una comissió per estudiar sobre el terreny el tema. El Consejo de Ministros del dia 1 de juliol acorda donar-se per assabentat del contingut de les actes de la reunió.

El conflicte sembla endormiscat, circulant entre altes instàncies polítiques i jurídiques. Esperem que la propera sequera no vingui abans que es trobi una solució acceptada per les dues parts... i que, en tot cas, la sang no arribi al riu.

RESULTAT DEL CONCURS FOTOGRÀFIC DE LA SEAS DE 2012

A l'edició del 2012 s'han presentat 30 concursants amb un total de 103 fotografies.

El jurat va estar format per Carme Malaret, Josep Perarnau, Joan Porredon, Josep Requena i Toni Royo., atorgant el 13 de setembre els següents premis:

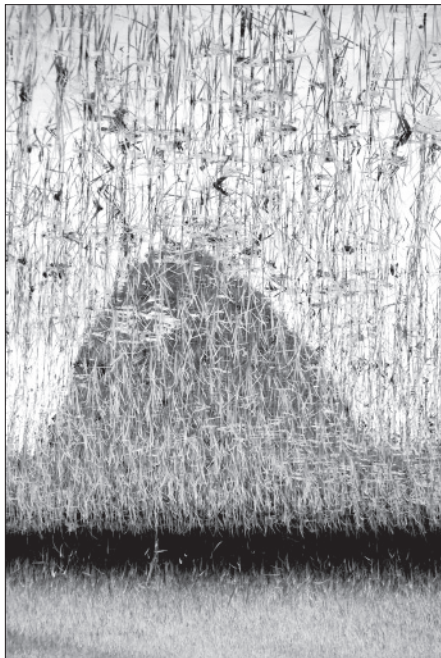
- Primer premi: «Raig» de Núria Mitjans.
- Segon premi: «Pedraforca» de Joan Elias.
- Millor col·lecció: «L'horabai-xa» de Conxita Cañas.
- Millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Joc de la cadira» de Teresa Faneca.
- Millor fotografia sobre L'aigua com a font de riquesa: «Arròs ric en muntanyes» de Laia Ballart.

Primer premi: «Raig» de Núria Mitjans.

En el Sopar de Motxilla del 15 de setembre, al qual van assistir 97 companys, va ser elegida per votació popular la fotografia «Despertar» de Núria Mitjans. En el mateix sopar es féu l'acte d'agraïment als socis que han complert 25 anys: Victòria Gil, Ferran de la Fuente i Miquel Gomis, i el reconeixement als 16 anys de president de Jordi Gironès amb el lliurament d'una peça ceràmica feta per Carme Malaret.

Millor foto sobre L'aigua com a font de riquesa: «Arròs ric en muntanyes» de Laia Ballart.

Millor foto en excursions de la SEAS: «Joc de la cadira» de Teresa Faneca.

Segon premi: «Pedraforca» de Joan Elias.

Millor foto per votació popular: «Despertar» de Núria Mitjans.

Millor col·lecció: «L'horabaixa» de Conxita Cañas.

SORTIDA A LA NEU

Al calendari de la SEAS podem llegir que els dies 23 i 24 de febrer està programada una *Sortida a la neu*. És una activitat nova la finalitat de la qual és que els socis puguin gaudir de l'ample ventall de possibilitats que ofereix la muntanya a l'hivern.

Tenint en compte que a la SEAS hi ha prou companys que practiquen els esports de la neu, una comissió ha volgut organitzar aquesta excursió en la que puguin participar els aficionats a l'esquí alpí, a l'esquí de fons, a les caminades amb raquetes o a les passejades lliures.

El febrer de l'any passat ja es va fer una prova pilot i el resultat va ser positiu. Tot i que el 2011 va nevar poc, uns agosarats ens vam apropar al Port del Comte i vam esquiar a pler ja que les pistes eren obertes. A més, el refugi Bages, on ens vam allotjar, ofereix comoditat, bon menjar, escalfor i ambient familiar. Cal dir també que aquell cap de setmana va coincidir amb el carnaval de Solsona al qual vam assistir, visitant la ciutat i vivint l'ambient alegre de la festa.

Companyes i companys: reserveu el quart cap de setmana de febrer i, quan rebeu la informació, apunteu-vos-hi. La comissió.

VETERANS 2012

Joaquim Carbonell

Segons els diccionaris veterà o veterana és tota aquella persona que de fa temps és experimentada en qualsevol professió o bé, també diuen, que és persona antiga en una professió, exercici o activitat. A part, aquest mot s'usa i molt en l'argot militar. Aquest darrer no és, per ara, el nostre cas.

Les tradicionals sortides d'estiu anomenades de veterans van sorgir a la Secció en un moment de la seva vida en què molts d'aquella colla de joves iniciadors de la SEAS, noies i nois, van començar a abandonar la pràctica habitual de l'excursionisme. Sigui com sigui, i al cap d'un cert temps d'absències, es va creure convenient repescar-los, per a l'exercici muntanyenc, ni que fos una vegada l'any. D'inici sí que es va captar un nombre prou important de veterans que s'apuntaren a les primeres sortides. El pas del temps ha fet que els veterans d'un sol dia l'any siguin escassos, no, però, els assistents a la trobada anual.

Seguint el fil de la descripció inicial de l'escrit, ara, la majoria dels qui participem d'aquesta activitat som, entre d'altres, dels veritables veterans de la SEAS. Gent antiga en l'exercici del muntanyisme, experts

*Descansant a la Casa de Piedra de Panticosa.
Totes les fotos són de Joaquim Carbonell.*

en l'art del caminar. Com en tot, no tothom presenta el mateix nivell però sí la ferma voluntat de mantenir la SEAS activa i viva.

Enguany la sortida s'ha realitzat durant els dies 7 i 8 de juliol de 2012 fent l'activitat pel nord d'Oscà, entre les comarques del Sobrarbe i l'Alt Gállego, repartint el turisme i la muntanya. El dissabte dia 7 va consistir en fer el desplaçament fins a la població de Broto per visitar, al matí, dues atraccions: l'edifici de l'antiga presó de la vall amb les seves cel·les plenes d'estrambòtics dibuixos rascats a les parets (grafitis en diuen ara) i després l'impressionant salt d'aigua anomenat el Sorrosal situat a pocs metres del centre de la vila.

El dinar va ser a l'encimbellat prat de l'ermita de Santa Elena, a tocar de Biescas. Esglesiola ben custodiada per fortificacions militars,

Cascada del Fraile.

restes pètries de passades guerres civils. La resta de la tarda la vam escolar primer visitant el poblet de Lanuza, salvat de miracle de les aigües d'un embassament proper guarnit, al fons, amb el característic perfil de la Peña Foratata; cap al tard mandrejàrem per l'entorn dels banys de Panticosa fent temps per encabir-nos dins del refugi de La Casa de Piedra. El sopar i el dormir ens esperaven. Com ja és de rigor el son va estar acompanyat per delicioses melodies musicals més aviat ronques i desafinades. Ja se sap, és un refugi de muntanya!

El plat fort de l'esforç va ser el diumenge al matí. Ben desdijunats emprenguérem, per l'estreta vall del riu Caldarés, la sobtada pujada cap als estanys de Bachimaña. La remor de les aigües fent salts espectaculars i tolls tranquils, que a migdia convidaven al bany i al descans, ens van acompanyar gairebé tota la caminada. Destaco Bozuelo, el Pino i

el Fraile com a cascades més significatives i el fort pendent per superar la paret rocallosa del Fraile —que ens barrava el pas— com a punt de més cansament. Una vegada dalt, a l'abast dels estanys —o ibones amb l'argot del país— se'ns va obrir una grandiosa i circular grada, només trencada per l'estret forat, escòrrer, del Calderés. Uns ja havíem assolit l'objectiu, d'altres encara, animats, van pujar fins a l'estany de Brama-tuero.

Sota els efectes de l'èxtasi contemplatiu dels cimals vam fer un llarg descans per emprendre la baixada pel mateix camí. Poc abans de dinar, els gairebé 600 metres de desnivell quedaren en el record de cada u. Menjar al refugi, cafè a l'ombra dels arbres del davant, tertúlia curta i cap a casa sense novetat.

Només queda la felicitació als organitzadors d'aital perfecta sortida. No defalliu, esperarem l'any vinent per fer-ne una de nova.

Embassaments de Bachimaña.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 3 de setembre de 2012

- Altes: Albert Koopman (1107).
- Baixes: Després dels preceptius requeriments per escrit es donen de baixa per impagament els socis: Noemi Olalla, Yolanda Olalla, Ricard Montobbio, Miriam Gordón, Xavier Martín, Sergi Serrano, Ivan Ollé, David Gibert, Miguel Rodríguez, Elena Rentero, Gabi Ollé, Carlos Dengra, Maria Llongueras, Anna Bosch, Carlos García, Néstor Rives, Laia López, Bernat Hereu, Alvaro Nunes i Chalco Anthony.

- Les sortides de Veterans i del Montardo van anar molt bé amb l'assistència de 48 i 52 companys.

- La taula de redacció d'aquest butlletí està endegant una exposició d'imatges sobre els butlletins de la SEAS. Es farà del 25 de gener al 9 de febrer de 2013 a la Sala Piquet.

- Es decideix adherir-se al Consorci per a la Normalització Lingüística difonent entre els socis i a través del web el seu programa.

Reunió del 1 d'octubre de 2012

- Altes: Lieselotte Miller (1108) i Catharina Cillekens (1109)

- Es valora positivament el Concurs Fotogràfic amb 30 participants i 103 fotografies.

- L'Ateneu ha iniciat el procés de renovació obligada dels estatuts adaptant-los a la legalitat vigent.

- Es decideix participar amb un equip de la Secció al Correllengua.

- A la Caminada d'enguany canviarem la senyalització mitjançant cintes de color taronja penjades amb pines.

- S'està considerant la possibilitat d'arribar a un acord amb l'editorial Piolet per publicar un mapa de la vall de Sant Just amb modificacions que proposem.

- La FEEC ens ha comunicat que hem d'assumir la responsabilitat sobre el manteniment del PR C-164, l'itinerari del qual transcorre per Collserola des de Sant Just.

US DESITGEM UNES BONES FESTES

El Pessebre de la SEAS del 2012, fet per Joan Gómez, serà col·locat al cim del Puigneulós (1.257 m), situat a l'Alt Empordà.

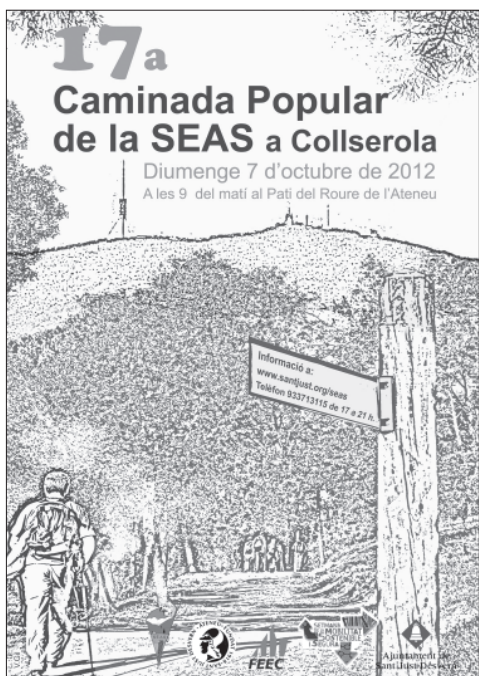
Butlletí de la SEAS. Any 46, núm. 303

Taula de redacció: Leonci Canals, Daniel Cardona, Ferran de la Fuente, Maria García, Jordi Gironès i Agustí Revilla. Autoedició: Jordi Gironès. Tramesa: Elisabeth Bart. Disseny: Josep Nuet. Correcció de textos: Servei Local de Català. Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: La vall de Querol	
Calendari	2
Editorial: Reconeixement	3
El Querol, un riu en disputa, per Mingo Padró	4
Resultat del Concurs Fotogràfic de la SEAS 2012	9
Veterans 2012, per Joaquim Carbonell	13
Informació de la SEAS	15

*Cartell de la Caminada Popular del 2012
realitzat per Victòria Gil.*

17a Caminada Popular

El passat 7 d'octubre es va celebrar la dissetena Caminada Popular de la SEAS per Collserola, amb una participació de 304 incrits.

En aquesta ocasió volem fer esment d'aquells socis de la SEAS els quals, per fer-la possible, comencen la jornada a les 5 de la matinada per tal de preparar cafè per a 300 o més persones, el mateix que aquella trentena de socis els quals, en menys d'una hora, han de preparar més de 300 entrepans, altres que tenen cura de l'espai on es distribueix l'esmorzar als caminadors i, finalment aquells, que en poc temps, han de senyalar el recorregut perquè la Caminada es desenvolupi de la millor manera possible.

Gràcies a tots.